

Załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 26/2024 z dn. 1.08.2024 r.

Standardy Ochrony Małoletnich

w Muzeum Lubuskim im. Jana Dekerta

w Gorzowie Wielkopolskim

wersja skrócona dla małoletnich

Istotnym działaniem podejmowanym w naszym Muzeum jest tworzenie warunków do skutecznej pomocy w sytuacjach dla Ciebie trudnych, w sytuacjach w których możesz doznawać krzywdzenia bądź przemocy wobec siebie, a także w sytuacjach kiedy jesteś świadkiem takich zachowań wobec Twoich koleżanek i kolegów.

Pamiętaj, iż:

- ✓ masz prawo do ochrony przed przemocą fizyczną, psychiczną i zaniedbaniem. Prawo do ochrony przed przemocą oznacza, że bicie i poniżanie, krzywdzenie psychiczne, znęcanie się, okrutne i poniżające traktowanie są niedopuszczalne i karalne,
- ✓ nikt nie ma prawa Cię bić, poniżać, prześladować, czy wykorzystywać w celach seksualnych,
- ✓ nikt nie ma prawa Cię dotykać w sposób, którego sobie nie życzysz i nakłaniać lub zmuszać do kontaktów seksualnych,
- ✓ nikt nie ma prawa angażować Cię w produkcję narkotyków i handel nimi ani zmuszać czy namawiać do ich zażywania. Policja, nauczyciele i inne służby mają za zadanie chronić Cię przed dostępem do nich,
- ✓ masz prawo do życia bez wyzyskiwania i wykorzystywania, nikt nie może siłą zmuszać Ciebie do zrobienia niczego, a zwłaszcza czegoś złego. Nikt też nie może Ciebie zmuszać do pracy ponad siły ani wykorzystywać zarobkowo w inny sposób,
- ✓ masz też prawo do szukania wszelkiej pomocy, zawsze gdy jesteś krzywdzony.

Dla zapewnienia Twojego bezpieczeństwa Muzeum wypracowało bardzo ważny dokument – „Standardy ochrony małoletnich”.

Jest on wyrazem troski o Twoją ochronę w sytuacjach, w których czujesz się skrzywdzony. Troskę tę rozumiemy jako szczególną dbałość o Twoją godność oraz o Twoje dobro fizyczne i psychiczne.

POJĘCIA WYKORZYSTANE W DOKUMENCIE

Ilekczo w niniejszym dokumencie jest mowa o:

1. **dziecku** – mamy na myśli osobę do ukończenia 18. roku życia
2. **krzywdzeniu dziecka** – mamy na myśli popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika Muzeum lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. Krzywdzeniem jest:
 - 1) **przemoc fizyczna** – jest to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być m. in. złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne. Przemoc fizyczna powoduje lub może spowodować utratę zdrowia

bądź też zagrażać życiu. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową,

- 2) **przemoc emocjonalna** – to przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem, a osobą dorosłą. Zaliczamy do niej m. in.: powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, nieustanna krytyka, wciąganie małoletniego w konflikt osób dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, stawianie dziecku wymagań i oczekiwań, którym nie jest on w stanie sprostać, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem, pracownikami lub pozostałym personelem Szkoły a dzieckiem,
 - 3) **przemoc seksualna** – to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie potrafi ono w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z przemocą seksualną mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Przez wykorzystywanie seksualne rozumiane jest również narażenie dziecka na odbiór treści erotycznych, na które dziecko nie jest gotowe,
 - 4) **przemoc ekonomiczna** – to niezapewnianie odpowiednich warunków do rozwoju dziecka, m.in. odpowiedniego odżywiania, ubrania, potrzeb edukacyjnych czy schronienia, w ramach środków dostępnych rodzicom lub opiekunom. Jest to jedna z form zaniedbania,
 - 5) **zaniedbywanie** – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka niezbędnych dla jego prawidłowego rozwoju – potrzeb związanych z odżywianiem, ubiorem, schronieniem, higieną, opieką medyczną, kształceniem czy sferą psychiczną dziecka;
3. **cyberprzemocy** – mamy na myśli przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Podstawowe formy zjawiska to nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli.

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI

ZACHOWANIE PRACOWNIKÓW MUZEUM

1. Pracownikowi Muzeum absolutnie nie wolno Cię wyśmiewać, poniżać, zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać.
2. Pracownikowi Muzeum nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących Ciebie wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to Twój wizerunek, informacje o Twojej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
3. Pracownikowi Muzeum nie wolno zachowywać się wobec Ciebie w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec Ciebie relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
4. Pracownikowi Muzeum nie wolno używać języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzeń edukacyjnych.
5. Pracownikowi Muzeum nie wolno naśmiewać się z Ciebie i zachęcać do tego innych.
6. Pracownikowi Muzeum nie wolno faworyzować Ciebie lub innych dzieci, tak że Ty bądź niektóre dzieci poczujecie się wykluczeni.
7. Pracownik Muzeum zobowiązany jest szanować Twoje prawa do wyrażania swojej odrębności w każdej sferze. Dotyczy to zarówno wyznania, jak i orientacji seksualnej, poglądów oraz wyglądu.
8. Pracownik Muzeum zobowiązany jest szanować Twoje prawa do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, pracownik powinien Ci to wyjaśnić najszybciej jak to możliwe.
9. Pracownikowi Muzeum nie wolno utrzymywać Twojego wizerunku (tj. filmować czy fotografować Ciebie oraz nagrywać Twój głos).
10. Pracownicy Muzeum zobowiązani są do zachowania cierpliwości i szacunku wobec Ciebie oraz uważnego Ciebie słuchania.

KONTAKT FIZYCZNY

Kontakt fizyczny z Tobą musi być zawsze jawny i przejrzysty, nie może być powiązany z żadnym rodzajem korzyści ani wynikać z relacji władzy. Każde przemocowe działanie wobec Ciebie jest niedopuszczalne.

Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z Tobą może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na Twoje potrzeby w danym momencie, uwzględnia Twój wiek, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.

Zachowania niedozwolone w kontaktach z małoletnimi:

- pracownikowi Muzeum nie wolno Cię bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać Twojej integralności fizycznej,
- pracownikowi Muzeum nie wolno Cię dotykać w sposób, który może być uznany za nieprzystoity lub niestosowny,
- pracownikowi Muzeum nie wolno angażować się w takie aktywności jak łaskotanie Ciebie, udawane walki z Tobą czy brutalne zabawy fizyczne,

KONTAKT POZA GODZINAMI PRACY

Zasada ogólna zakazuje nawiązywania kontaktów pracowników Muzeum z Tobą poza godzinami pracy, w szczególności bez wiedzy i zgody Twoich rodziców czy opiekuna osobiście, za pomocą telefonu, poczty elektronicznej, portali społecznościowych itp. Kontakt z Tobą powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy pracowników Muzeum i powinien dotyczyć kwestii związanych wyłącznie z pracą Muzeum.

Pracownikowi Muzeum nie wolno zapraszać Cię do swojego domu/mieszkania ani spotykać się z Tobą poza godzinami pracy. Pracownik Muzeum nie powinien ujawniać swojego prywatnego numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej, adresu zamieszkania.

NIEDOZWOLONE ZACHOWANIE DZIECKA W MUZEUM

Pracownicy Muzeum reagują na wszelkie zachowania budzące niepokój. W naszym Muzeum nie ma przyzwolenia i nie będzie akceptacji na następujące zachowania:

- stosowanie jakiegokolwiek agresji i przemocy wobec innych dzieci;

- stosowanie agresji i przemocy fizycznej w różnych formach, np.: bicie/ uderzenie/ popychanie/ kopanie/opluwanie, wymuszenia, napastowanie seksualne, nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą, fizyczne zaczepki, zmuszanie innej osoby do podejmowania niewłaściwych działań, rzucanie w kogoś przedmiotami;
- stosowanie agresji i przemocy słownej w różnych formach, np.: obelgi, wyzwiska, wyśmiewanie, drwienie, szydzenie z ofiary, bezpośrednie obrażanie ofiary, plotki i obraźliwe żarty, przedrzeźnianie ofiary, groźby;
- stosowanie agresji i przemocy psychicznej w różnych formach, np.: poniżanie, wykluczanie/ izolacja/ milczenie/ manipulowanie, pisanie na ścianach, wulgarne gesty, śledzenie/ szpiegowanie, obraźliwe SMSy i MMSy, wiadomości na forach internetowych lub tzw. pokojach do czatowania, telefony i e-maile zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające, niszczenie/ zabieranie rzeczy należących do ofiary, straszenie, szantażowanie.

W przypadku krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego na terenie Muzeum, pracownik będący świadkiem zdarzenia zobowiązany jest:

- a) zdecydowanie i stanowczo przerwać negatywne zachowania uczestników zajęcia,
- b) rozdzielić ewentualne strony konfliktu,
- c) jeśli istnieje taka potrzeba udzielić pierwszej pomocy. W przypadku poważniejszych obrażeń, pracownik Muzeum wzywa karetkę pogotowia ratunkowego,
- d) poinformować dyrektora Muzeum o zdarzeniu.

PROCEDURY INTERWENCYJNE, CZYLI CO TY MOŻESZ ZROBIĆ, KIEDY MASZ PROBLEM I CO MOŻEMY JAKO MUZEUM ZROBIĆ, ABY CI POMÓC

ZNĘCANIE SIĘ, PRZEMOC FIZYCZNA, PSYCHICZNA, SŁOWNA WOBEC MAŁOLETNIEGO

W sytuacji, w której nie czujesz się bezpiecznie albo doświadczasz jakiegokolwiek formy przemocy możesz liczyć na pomoc oraz wsparcie naszego Muzeum. Twoim pierwszym krokiem może być zwrócenie się do osoby prowadzącej z Tobą zajęcia edukacyjne. To osoba, której możesz zaufać – przedstaw sytuację, opowiedz co się dzieje, poproś o pomoc i wsparcie. Nie bój się niezrozumienia czy bagatelizacji. Jesteśmy dla Ciebie. Nie czuj się winnym zgłoszenia krzywdy, która Ci się dzieje.

Specjalista ds. edukacji zatrudniony w Muzeum, do którego się zwróciłeś z problemem, podejmie odpowiednie działania. Opisz całą sytuację dyrektorowi Muzeum, który zobowiązany jest wyjaśnić zaistniałą sytuację. Działania te może podjąć we współpracy z Twoimi rodzicami, jeśli wyrażą oni wolę uczestniczenia w postępowaniu wyjaśniającym.

KRZYWDZENIE DZIECKA PRZEZ PRACOWNIKA MUZEUM

1. W przypadku podejrzenia, a tym bardziej zgłoszenia krzywdzenia Ciebie przez pracownika Muzeum, osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z Tobą i innym dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy.

2. Dyrektor Muzeum przeprowadza rozmowę z Tobą i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o Twojej sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej), w szczególności Twoimi opiekunami.

3. Dyrektor Muzeum rozmawia z pracownikiem na temat podejrzenia i zaistniałej sytuacji. Wysłuchuje jego wersji wydarzeń, analizuje zebrane dane oraz planuje razem z podejrzanym pracownikiem dalsze działania mające na celu uchronienie dzieci przed ryzykiem powtórzenia się problemu.

4. Dyrektor Muzeum z pracownikiem wykazującym negatywne zachowania podpisuje porozumienie zawierające działania eliminujące nieodpowiednie zachowania oraz konsekwencje niezastosowania się do ustaleń.

5. Dyrektor Muzeum monitoruje sytuacje, sprawdza, czy zaplanowane działania są wdrażane i przynoszą efekt. Na tym etapie postępowania dyrektor Muzeum ma możliwość zastosowania środków dyscyplinujących wobec pracownika wynikających z przepisów Kodeksu pracy (upomnienie, nagana).

6. W przypadku, gdy pracownik jest podejrzany o znęcanie fizyczne, psychiczne, wykorzystywanie seksualne lub inne przestępstwo na Twoją szkodę, dyrektor Muzeum niezwłocznie zgłasza na policję lub do prokuratury zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

7. W przypadku, gdy pracownik Muzeum podejrzewa, że doświadczasz przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub zagrożone jest Twoje życie, zobowiązany jest do zapewnienia Tobie bezpiecznego miejsca i odseparowania Cię od osoby stwarzającej zagrożenie. Pracownik Muzeum lub dyrektor Muzeum zobowiązany jest do zawiadomienia policji, a w przypadku podejrzenia innych przestępstw do poinformowania policji lub prokuratury o możliwości popełnienia

KRZYWDZENIE DZIECKA ZE STRONY OSÓB TRZECICH

1. W przypadku podejrzenia lub zgłoszenia krzywdzenia Ciebie przez osobę trzecią (obcą bądź spokrewnioną) dyrektor Muzeum przeprowadza rozmowę z Tobą i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o Twojej sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej), w szczególności Twoimi rodzicami/opiekunami.

2. Dyrektor Muzeum stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na Twoje zdrowie psychiczne i fizyczne.

3. Dyrektor Muzeum organizuje spotkanie/a z Twoimi rodzicami, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

4. W przypadku, gdy wobec Ciebie popełniono przestępstwo dyrektor Muzeum sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

5. W przypadku, gdy z rozmowy z rodzicami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą Tobie, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają Ciebie, dyrektor Muzeum sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny i kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

KRZYWDZENIE DZIECKA ZE STRONY RODZICÓW/OPIEKUNÓW

1. W przypadku podejrzenia lub zgłoszenia krzywdzenia Ciebie przez rodziców/opiekunów, dyrektor Muzeum przeprowadza rozmowę z Tobą i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o Twojej sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej).

2. Dyrektor Muzeum stara się ustalić przebieg zdarzenia, a także wpływ zdarzenia na Twoje zdrowie psychiczne i fizyczne.

3. W przypadku, gdy wobec Ciebie popełniono przestępstwo dyrektor Muzeum sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że rodzic/opiekun zaniedbuje Twoje potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. chodzisz w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszczasz miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec Ciebie (rodzic/inny domownik krzyczy na Ciebie, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), dyrektor Muzeum powiadamia właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa.

5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa w ustępach poprzedzających.

WAŻNE NUMERY I ADRESY

Pamiętaj, każdy ma prawo do poszanowania swojej godności. Jeśli sam/a doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem krzywdzenia innego dziecka to natychmiast powiedz o tym komuś dorosłemu: dyrektorowi Muzeum bądź innemu dorosłemu, którego spotkasz na terenie Muzeum.

Telefon Zaufania, tel. **19 288** (linia dostępna od poniedziałku do piątku w godz. 20:00 - 08:00; w soboty, niedziele i święta - całodobowo)

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży, tel. **116 111** (infolinia dostępna całodobowo. Więcej informacji możesz także uzyskać wchodząc na stronę www.116111.pl)

Infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli, tel. **800 080 222** (infolinia dostępna całodobowo)

Antydepresyjny Telefon Forum Przeciw Depresji, tel. **22 594 91 00**

Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka, tel. **800 12 12 12** (infolinia dostępna całodobowo)

Anonimowa Policyjna Linia Specjalna „Zatrzymaj Przemoc”, tel. **800 120 148** (infolinia dostępna całodobowo)

Telefonując pod wskazane numery możesz porozmawiać o wszystkim, o przyjaźni, miłości, dojrzwaniu, kontaktach z rodzicami, rodzeństwem, problemach w szkole czy emocjach, których doświadczasz.